

РЕШЕНИЕ

№ 343

гр. К., 13.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ЧЕТВЪРТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Й.Б.П.

при участието на секретаря Х.К.К.

като разглежда докладваното от Й.Б.П. Гражданско дело № 202155**02345 по
описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявените иски са с правно основание чл.439 от ГПК.

Ишците твърдят, че са наследници на В. П. П., с ЕГН-*****, като първата от тях е негова съпруга, а вторият – син. Всеки един е получил по 1/2 част от наследството на починалия наследодател. На 02.12.2010г. е издаден изпълнителен лист по гр.д.№3375/2010г. по описа на Районен съд – К., по силата на който наследодателят им В. П. П. бил осъден да заплати солидарно с трето лице – П.В.Д. на кредитора „Б. ДСК“ ЕАД следните суми: ** лв. главница, 1161.73 лв. договорна лихва, законни лихви и ** лв. съдебни разноски. През **г. „Б. ДСК“ ЕАД въз основа на изпълнителен лист е образувало изп.д.№****0***** по описа на ЧСИ Р.М., рег.№** на КЧСИ. С договор за покупко-продажба на вземания от 22.11.2012г. вземането по горепосочения изпълнителен лист било прехвърлено на кредитора „ОТП Ф.Б.“ ЕАД, с ЕИК:*****. На 07.06.2015г. наследодателят В. П. П. починал. На 18.06.2015г. ЧСИ Р.М. им изпратила уведомление за дълга на техния наследодател и определила срок в който да заявят, дали приемат наследството на В. П. П.. С молби от 26.06.2015г. заявили, че приемат наследството, в резултат на което и по молба на вискателя „ОТП Ф.Б.“ ЕАД били конституирани като длъжници по изп.д.№****0*****. Вискателят не предприел никакви изпълнителни действия спрямо тях и по негова изрична молба от 19.03.2019г. ЧСИ прекратил изпълнителното производство за тези длъжници с Протокол от 04.04.2019г. В резултат на прекратяването били вдигнати наложените запори и възбрани върху имуществото на наследодателя В. П. П.. На 01.07.2019г. вискателят е подал нова молба до ЧСИ, с която бил поискал отново да бъде образувано изп.дело срещу тях и същото да бъде присъединено към изп.д.№****0*****. Към двамата не били предприемани валидни мерки за принудително изпълнение до 28.05.2021г., когато били изпратени заповрни съобщения до „Б. ДСК“ ЕАД и до НОИ-РУСО гр.С. за налагане заповр върху банкови им сметки и върху пенсията на АНТ. Б. П..

Съгласно Тълкувателно решение №2 от 26.06.2015г. по т.д.№2/2013г. на ВКС ОСГТК „Принудителното изпълнение се насочва върху отделен имуществен обект на длъжника с налагането на заповест или възбрана върху този обект. Когато взыскателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години и изпълнителното производство е прекратено по чл.433, ал.1, т.8 ГПК /чл.330, ал.1, б. „д“ ГПК отм./ нова погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която е поискано или е предприето последното валидно изпълнително действие. Позовават се на давност. Заявяват, че когато взыскателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на 2 години, изпълнителното производство се прекратява на основание чл.433, ал.1 т.8 ГПК. Прекратяването на изпълнителното производство поради „перемпция“ настъпвала по силата на закона, а съдебният изпълнител можел само да прогласи в постановление вече настъпилото прекратяване, когато установи осъществяването на съответните правно релевантни факти. Същото приемали доктрината и съдебната практика по отношение на спирането на исковия процес при смърт на някоя от страните /чл.229, ал.1, т.2 ГПК/, както и при замяна на обезпечението на оценен в пари иск /без исквете за собственост/ с обезпечение пред съд съгласно чл.180 и 181 ЗЗД /чл.398, ал.2 ГПК/. Сочат, че по образувано спрямо тях изп.дело през 2015г. в рамките на следващите пет години не били предприемани валидни действия за принудително изпълнение. Тяхното задължение по издадения срещу наследодателя им изп.лист било погасено по давност към 28.05.2021г. и това бил нов факт, установяването на който следвало да се извърши в рамките на отделно исково производство по реда, указан в чл.439 от ГПК. Молят съда да постанови решение, с което да признае за установено, че АНТ. Б. П., с ЕГН-*****, с адрес гр.К., ж.к.“И.“ бл.**, вх.Б, ет.2, ап.** не дължи на „ОТП Ф.Б.“ ЕАД с ЕИК-*****, със седалище и адрес на управление гр.С., бул.“К.А.Д.“ №**, ет.2, сумите: ** лв. главница, ** лв. договорна лихва за периода от 01.03.2010г. до 01.12.2010г., ** лв. лихва за забава от 01.03.2010г. до 01.12.2010г., законната лихва върху главницата, считано от 02.12.2010г. до изплащане на вземането и ** лв. разноски по производството, които суми представляват 1/2 част от сумите, за които е издаден изп.лист по ч.гр.д.№3375/2010г. по описа на Районен съд-К. въз основа на който е образувано ИД№****0**** по описа на ЧСИ Р.М., рег.№** на КЧСИ и че ПЛ. В. П., с ЕГН-*****, с адрес гр.К., ж.к.“И.“ бл.**, вх.Д, ет.2, ап.** не дължи на „ОТП Ф.Б.“ ЕАД, с ЕИК-*****, със седалище и адрес на управление гр.С., бул.“К.А.Д.“ №**, ет.2, сумите: ** лв. главница, ** лв. договорна лихва за периода от 01.03.2010г. до 01.12.2010г., ** лв. лихва за забава от 01.03.2010г. до 01.12.2010г., законната лихва върху главницата, считано от 02.12.2010г. до изплащане на вземането и ** лв. разноски по производството, които суми представляват 1/2 част от сумите, за които е издаден изп.лист по ч.гр.д.№3375/2010г. по описа на Районен съд К. въз основа на който е образувано ИД№****0**** по описа на ЧСИ Р.М., рег.№** на КЧСИ. Претендират съдебни разноски.

В отговор на исковата молба, подаден в срока по чл.131 от ГПК, ответникът счита предявеният отрицателен установителен иск за неоснователен. На 02.10.2007г. бил сключен между „Б. ДСК“ ЕАД /сега АД/ като кредитор и П.В.Д., с ЕГН-** като кредитополучател договор за кредит за текущо потребление за рефинансиране, а на 01.02.2010г. допълнително

споразумение към него, обезпечен с поръчителството на В. П. П., ЕГН-*****. Поради допуснатата забава в плащанията, кредитът бил станал изискуем и кредиторът се снабдил със заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист по ч.гр.д.№3375/2010г. по описа на РС-К. и по негова молба било образувано изпълнително дело №****0***** по описа на ЧСИ Р.М., с рег.№** на КЧСИ, с район на действие ОС-С.. По силата на договор за покупко-продажба на вземания от 22.11.2012г. сключен между „Б. ДСК“ ЕАД и „ОТП Ф.Б.“ ЕАД, последното придобило вземането срещу П.В.Д., с ЕГН-***** като кредитополучател и В. П. П., с ЕГН-***** като поръчител, произтичащо от Договор за кредит за текущо потребление от 02.10.2007г.. На 07.06.2015г. длъжникът В. П. П., с ЕГН-***** поминал. На 18.06.2015г. ЧСИ Р.М. изпратила до наследниците АНТ. Б. П., с ЕГН-***** и ПЛ. В. П., с ЕГН-***** уведомление за дълга на техния наследодател, както и уведомление за новия взыскател по делото „ОТП Ф.Б.“ ЕАД. С молби от 26.06.2015г. двамата наследници заявили, че приемат наследството, в резултат на което са конституирани като длъжници по изпълнително дело №****0***** по описа на ЧСИ Р.М., с рег.№** на КЧСИ. Поканата за доброволно изпълнение по изпълнително дело №6/**г., ведно с приложената към нея заповед за незабавно изпълнение, била връчена на наследодателя на ищците В. П. на 20.01.**г., В законоустановения срок от длъжника не било подадено възражение, поради което и заповедта за незабавно изпълнение влязла в сила. Позовава се на Определение №214/15.05.2018г. по ч.гр.д.№1528/2018г. на ВКС, IV г.о., в което е прието, че влязлата в сила заповед за изпълнение формирала сила на присъдено нещо и установява с обвързваща страните сила, че вземането съществувало към момента на изтичането на срока за подаване на възражение. Следователно по действащия ГПК нямало основание да се отрече приравняването на влязлата в сила заповед за изпълнение към съдебно решение по смисъла на чл.117, ал.2 ЗЗД. / в т.см. Решение №37/24.02.2021г. по гр.д.№1747/2020г. на ВКС, IV г.о.; Определение №480/27.07.2010г. по ч.гр.д. №221/2010г. на ВКС, IV г.о./Предвид това и с оглед нормата на чл.117, ал.2 ЗЗД, считано от влизането в сила на заповедта за изпълнение по отношение на длъжника започнала да тече нова петгодишна давност за процесните вземания. На 19.03.2019г. била депозирана молба от взыскателя за частично прекратяване на изпълнително дело №****0***** по описа на ЧСИ Р.М., с рег.№** на КЧСИ на основание чл.433, т.8 ГПК по отношение на АНТ. Б. П., с ЕГН-***** и ПЛ. В. П., с ЕГН-***** . С Постановление от 04.04.2019г. ЧСИ прекратил изпълнителното производство по отношение на тези длъжници на основание настъпила перемпция по изпълнителното дело. На 01.07.2019г. била депозирана молба за образуване на ново изпълнително дело срещу АНТ. Б. П., с ЕГН-***** и ПЛ. В. П., с ЕГН-***** . В молбата е поискано след образуване на новото изпълнително дело, същото да бъде присъединено към изпълнително дело №****0***** по описа на ЧСИ Р.М., с рег.№** на КЧСИ, в кориците на което се намирал изпълнителният титул в оригинал-изпълнителен лист от 02.10.2010г., издаден въз основа на Заповед за изпълнение на парично задължение №2489/02.12.2010г. по ч.гр.д. №3375/2010г. по описа на РС-К.. В молбата имало искане за извършване на конкретен изпълнителен способ, който впоследствие съдебният изпълнител извършил – изпратени заповорни съобщения до „Б. ДСК“ АД за заповор на

банковите сметки на длъжниците, открити в тази Б. и запорно съобщение до НОИ за запор на възнаграждението за пенсия, което длъжникът АНТ. Б. П. получавала от съответното ТП на НОИ. В тази връзка и съгласно постановките на Тълкувателно решение №2/26.06.2015г. по тълк. д.№2/2013г. ОСГТК на ВКС „новата погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която е поискано или е предприето последното валидно изпълнително действие“. В конкретния случай това искане било направено още в самата молба за образуване на новото изпълнително дело срещу ищните, поради което бил неправилен изводът им, че едва през 2021г. бил предприет изпълнителен способ. Доколкото на 25.06.2015г. /съобразно постановките на ППВС №3/80, което постановление било отменено от цитираното по-горе ТР №2/2015г./, както и по време на извънредното положение и една седмица след неговата отмяна /съгласно пар.13 от ЗИД на 33, обнародван в ДВ, бр.44/2020г. от 13.05.2020г., т.е. в периода 13.03.2020г., 20.05.2020г./. Счита предявеният искът за неоснователен и недоказан и като такъв следвало да бъде отхвърлен изцяло. Претендира съдебни разноски.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено следното:

Видно от официално заверения препис на заповед №2489 от 02.12.2010 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК, издадена по ч.гр.д.№3375/2010 г. по описа на РС-К., на основание чл.418 от ГПК е разпоредено длъжникът П.В.Д., с ЕГН-***** от гр.Шипка и длъжникът В. П. П., с ЕГН-***** от гр.К., солидарно да заплатят на кредитора “Б. ДСК“ ЕАД сумите: ** лв. главница, ** лв. договорна лихва от 01.03.2010 г. до 01.12.2010 г., ** лв. лихва за забава от 01.03.2010 г. до 01.12.2010 г. по договор за кредит за текущо потребление от 02.10.2007 г. и договор за поръчителство от 02.10.2007 г., законната лихва върху главницата от 02.12.2010 г. до изплащане на вземането, както и ** лв. разноски по делото, въз основа на извлечение от кредитна сметка №*****. На 02.12.2012 г. в полза на кредитора “Б. ДСК“ ЕАД е издаден срещу длъжниците П.В.Д. и В. П. П., изпълнителен лист /л.9 от делото/ за вземанията съгласно заповедта за изпълнение №2489/02.12.2010 г. по ч.гр.д.№3375/2010 г. по описа на РС-К..

По делото са приети заверени копия на: Договор за кредит за текущо потребление за рефинансиране от 02.10.2007 г. сключен между “Б. ДСК“ ЕАД като кредитор и П.В.Д., с ЕГН-***** като кредитополучател, за кредит в размер на ***** лв. за текущо потребление отчасти за рефинансиране на дълг към ОББ АД в размер на 1962 лв., със срок на кредита 120 месеца; Договор за поръчителство от 02.10.2007 г. сключен между В.в П. П., с ЕГН-***** като поръчител и „Б. ДСК“ ЕАД като кредитор за обезпечаване изпълнението на задълженията на П.В.Д.-кредитополучател по договор за кредит за текущо потребление от 02.10.2007 г., сключен между кредитора и кредитополучателя за сумата ***** лв. за срок от 120 месеца; Общи условия за предоставяне на кредит за текущо потребление, допълнително споразумение от 01.02.2010 г. към договор за кредит, Погасителен план и ГПР, договор за покупко-продажба на вземания /цесия/ от 22.11.2012 г. между „Б. ДСК“ ЕАД и „ОТП Ф.Б.“ ЕАД, извлечение от Приемо-предавателен протокол към Договора за цесия от 22.11.2012 г. относно процесното вземане; Потвърждение по чл.99, ал.3 от ЗЗД от “Б. ДСК“ ЕАД, пълномощно от “Б.

ДСК“ за уведомяване на длъжниците за прехвърлянето на вземанията на основание по Договор за покупко-продажба на вземания от 22.11.2012 г.; Уведомително писмо за цесията от 11.12.2012 г., ведно с обратна разписка, връчена лично на В. П. П. на 17.12.2012 г. Съгласно удостоверение изх. №1086/14.06.2021 г. /л.8/, В. П. П., с ЕГН-***** е починал на 07.06.2015 г. и оставил следните по закон наследници: АНТ. Б. П.-съпруга и ПЛ. В. П.-син.

По делото е приложено дубликат/копие на изпълнително дело №6/** г. по описа на ЧСИ Р.М., рег.№** на КЧСИ с район ОС-С., от което се установява следното: Изпълнителното дело е образувано по молба вх.№102/07.01.** г. на „Б. ДСК“ ЕАД като взискател срещу солидарните длъжници П.В.Д. и В. П. П., на основание издадения по ч.гр.д.№3375/2010 г. по описа на РС-К. изпълнителен лист от 02.12.2010 г., и е поискано от взискателя на основание чл.18 от ЗЧСИ: 1.проучване на имуществото на длъжниците; 2. ЧСИ да определи изпълнителния способ; и 3.справка за размера на дълга, като в случай, че задължението надхвърля 5000 лв. да бъде наложена ограничителна мярка по ЗБЛД. Поканата за доброволно изпълнение изх.№238/11.01.** г. по изп.д.№6/** г. по описа на ЧСИ Р.М., рег.№**, с приложено копие от изпълнителен лист и заповед за изпълнение е връчена на 20.01.** г., лично на длъжника В. П. П. от гр.К., ж.к.“И.“ бл.**, вх.Б, ап.**. Със съобщение изх. №82/07.01.** г. ЧСИ Р.М. е уведомила ТД на НАП-гр.С., за започнато принудително изпълнение срещу длъжника В. П. П. на основание чл.458 от ГПК и чл.191 от ДОПК. Със заповорно съобщение изх.№311/14.01.** г., връчено на „А. 99“ с.Ш. на 17.01.** г., е наложен заповор върху трудовото възнаграждение на В. П. П.. Със съобщение изх.№607/09.02.** г. на ЧСИ Р.М. е уведомила Началника на сектор ПП КАТ при ОДП-С. за наложен заповор на л.а. “О.В.“ с рег.№СТ**АД, собственост на длъжника В. П., вписан от Н-к сектор „Пътна полиция“ на 14.02.** г. С писмо изх.№1097/02.03.** г., ЧСИ е поискала вписване на възбрана върху 1/2 ид.част от недвижим имот-апартамент №** в гр.К., ж.к.“И.“ бл.**, вх.Б собственост на В. П.. Със заповорно съобщение изх.№3793/29.06.2012 г. по изп.д.№6/** г., връчено на 07.04.2012 г., ЧСИ е наложила заповор на банкови сметки на В. П. в “УКБ“ АД.

С молба вх.№2959/23.06.2014 г. “ОТП Ф.Б.“ ЕАД е поискало конституирането му като взискател по образуваното изп.д.№6/** г. на ЧСИ Р.М., рег.№** КЧСИ, на основание договор за покупко-продажба на вземания от 22.11.2012 г., с който са цедирани вземанията на „Б. ДСК“ ЕАД в т.ч. на длъжниците П.В.Д.- кредитополучател и В. П. П. –поръчител, като към молбата е приложен договора за покупко-продажба на вземания /цесия/ от 22.11.2012 и пълномощно от „Б. ДСК“ ЕАД. Изпратено е от ЧСИ Р.М. до В. П. П. уведомление изх.№3950/24.06.2014 г. по изп.д.№6/** г. за конституирането на “ОТП Ф.Б.“ ЕАД като взискател по делото, както и уведомление изх.№6880/05.11.2014 г. до В. П. П., връчено му лично на 17.11.2014 г. за насрочване на опис на недвижими имоти, съсобствени на длъжника П.В.Д. с трето лице- недлъжник, по изп.д.№6/** г. с взискател ОТП Ф.Б..

С молба от 07.05.2015 г. входирана под №3067/04.06.2015 г. по изп.д.№6/** г. взискателят ОТП Ф.Б. е посочил изп.способ- налагане на възбрана върху недвижим имот, собственост на длъжника В. П..

С молба от 24.06.2015 г. входирана под №3624/29.06.2015 г. ОТП Ф.Б. е поискал конституирането на наследниците на В. П. П.. С уведомление изх. №4200/18.06.2015 г. и уведомление изх.№4199/18.06.2015 г., връчени на 26.06.2015 г., ЧСИ Р.М. е указала на наследниците на В. П. П.: ПЛ. В. П. и АНТ. Б. П. на основание чл.51 от ЗН, в едноседмичен срок от получаване на съобщението да заявят дали приемат наследството или се отказват от наследството на В. П. П., с последиците от това, както и указания съобразно чл.429, ал.2 ГПК.

С 2 бр.молби вх.№3**/26.06.2015 г. и вх.№3601/26.06.2015 г., ПЛ. В. П. и АНТ. Б. П. са заявили по изп.д.№6/** г. на ЧСИ Р.М., че всеки от тях приема наследството на В. П. П..

С уведомление от 25.08.2015 г., входирано №5274/24.09.2015 г. по изп.дело “УКБ“ АД уведомил ЧСИ М., че запорираната банковата сметка на В. П. е закрыта.

На основание молба вх.№4884/04.04.2019 г. на вискателя с протокол от 04.04.2019 г. ЧСИ Р.М. е прекратила на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК производството по изп.д.№6/2010 г. по отношение на длъжниците АНТ. Б. П. и ПЛ. В. П., за което последните са уведомени лично на 03.05.2019 г. и наложеният запор на л.а. О.В., рег.№СТ**АВ е вдигнат.

С молба вх.№9183/01.07.2019 г. “ОТП Ф.Б.“ ЕАД е поискал: образуване на изпълнително дело срещу АНТ. Б. П. и ПЛ. В. П. в качеството на наследници на В. П. П.; присъединяването му към изп.д.№6/** г. по описа на ЧСИ Р.М., както и искане за пристъпване на принудително събиране на вземането с: извършване на справка, запор на трудовото възнаграждение на длъжниците и запор на банковите им сметки.

До длъжниците АНТ. Б. П. и ПЛ. В. П. са изпратени покани за доброволно изпълнение от 16.07.2019 г., връчени по реда на чл.47, ал.1 от ГПК на адреса им чрез залепване на уведомления.

С искане изх.№4961/17.05.2021 г. и изх.№4964/17.05.2021 г.до ТД на НАП, офис гр.С. и искане изх.№4962 и изх.№4965 от 17.05.2021 г. ЧСИ Р.М. е изисквала от БНБ справки за притежавани движи вещи, недвижими имоти, трудови договори, банкови сметки и др. на длъжниците АНТ. Б. П. и ПЛ. В. П..

Изпратени са две покани за доброволно изпълнение от 28.05.2021 г. до длъжниците АНТ. Б. П. и ПЛ. В. П., надлежно връчени на 03.06.2021 г.

С 4 бр. запорни съобщения от 28.05.2021 г. съдебният изпълнител е наложил: запор на банковите сметки на АНТ. Б. П. и ПЛ. В. П. в “Б. ДСК“ АД; запор върху пенсията на АНТ. Б. П. в НОИ РУСО гр.С.; запор върху л.а. Ф.Ф., рег. №СТ**ВР, собственост на ПЛ. В. П.. Със съобщение от 07.06.2021 г. ЧСИ уведомил “Б. ДСК“ АД, че вдига запора на банковите сметки на длъжника ПЛ. В. П..

С оглед на така установеното съдът прави следните правни изводи:

Предявениите искове с правно основание чл.439 от ГПК за установяване недлъжимост на вземания на “ОТП Ф.Б.“ ЕАД като частен правоприемник на „Б. ДСК“ АД - предмет на принудително изпълнение по изпълнително дело №6/** г. по описа на ЧСИ Р.М., рег.№** на КЧСИ с район ОС-С., предприето на основание изпълнителен лист от 02.12.2010 г., издаден въз основа на

Заповед №2489/02.12.2010 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ чл.417 от ГПК по ч.гр.д.№3375/2010 г. по описа на РС-К..

По силата на настъпило наследствено правоприемство, в правната сфера на ишците са преминали задълженията на наследодателя им В. П. П. по издадения изпълнителен лист от 02.12.2010 г., доколкото действието на изпълнителния лист се разпростира и спрямо наследниците /арг. от чл.429, ал.2 от ГПК/. Затова за ишците като правоприемници на солидарния длъжник по изпълнителния лист е налице правен интерес от търсената искова защита.

Съгласно разпоредбата на чл.439, ал.2 от ГПК искът на длъжника може да се основава само на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Когато исковите по чл.439 от ГПК се основават на факти и обстоятелства относими към ликвидността и изискуемостта на вземането, които са били известни на ищеца, който е могъл да ги посочи в срока за възражение по чл.414 от ГПК те са недопустими. Преклудират се и възраженията срещу основателността на претенцията и отрицателен установителен иск, че длъжникът в заповедното производство не дължи на заявителя сумата, за която е издадена заповедта, е недопустим. Пътят за искова защита остава открит само при наличието на специалните хипотези по чл.424 от ГПК или чл.439 от ГПК, като за новонастъпили факти /т.е.настъпили след влизане в сила на заповедта за изпълнение/ длъжникът може да се позовава при оспорване на изпълнението по чл.439 от ГПК. От доказателствата по делото се установи, че покана за доброволно изпълнение, съответно преписа от издадената заповед за изпълнение и изпълнителен лист е редовно връчена лично на наследодателя на ишците- В. П. П. на 20.01.** г. и тъй като в двуседмичния срок по чл.414, ал.2 от ГПК /редакция към този момент/ не е подадено възражение по чл.414, ал.1 от ГПК, то считано от 04.02.** г. издадената заповед №2489/02.12.2010 г. за изпълнение се е стабилизирала и е влязла в сила- арг. чл.416 от ГПК и т.5 от ТР №4/18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК. Следва да се посочи, че след влизане в сила на изпълнителното основание длъжникът В. П. П. е бил надлежно уведомен за настъпилото частно правоприемство на “ОТП Ф.Б.“. / Решение №209/28.11.2018 г. по т.д.№ 2530/2017 г. на ВКС, I т.о./.

Ишците в качеството на наследници на длъжника В. П. П. се позовава на изтекла погасителна давност към 28.05.2021 г. за задължението им по издадения срещу наследодателя изпълнителен лист т.е. след влизане в сила на издадената заповед за изпълнение въз основа на документ по чл. 417, т.2 от ГПК. Според разпоредбата на чл.60, ал.1 от ЗН наследниците, които са приели наследството, отговарят за задълженията, с които то е обременено, съобразно наследствените си дялове, като приемането поражда действие от откриването му.

Вземанията, за които е издадена заповедта за изпълнение и изпълнителния лист са за главница, договорна лихва и лихва за забава, по договор за банков кредит. Задълженията по договора за кредит не са неделими и за всяко от тях тече различна погасителна давност. / Решение № 132/13.01.2021 г. по т. д. №2195/2019 г. на ВКС, I т.о., Решение №128/20.08.2018 г. по гр.д.№1744/2017 г. на ВКС, II т.о., Решение №206/30.12.2011 г. по т. д.№ 1055/2010 г. на ВКС, II т.о., Решение №30/15.04.2020 г. по т. д.№ 1829/2018 г. на ВКС, I т.о./.

За главницата законодателят не е предвидил друг специален давностен срок,

поради което тя се погасява с изтичането на общата петгодишна давност съгласно чл.110 от ЗЗД /в т.см. Решение №103/16.09.2013 г. по гр. д.№1200/** г. на ВКС, II т.о., Решение №28/05.04.2012 г. по гр.д.№523/** г. на ВКС, III т.о. и Решение №261/12.07.** г. по гр.д.№795/2010 г., ВКС, IV т.о./. Според чл.111, б.“в“ от ЗЗД, вземанията за наем, лихва и други периодични плащания се погасяват с изтичането на 3-годишна давност. Нормата на чл.114, ал.1 от ЗЗД сочи, че давността тече от деня, в който вземането е станало изискуемо, а съгласно чл.116, б.“в“ от ЗЗД давността се прекъсва с предприемането на действия за принудително изпълнение на вземането. При солидарната отговорност, прекъсването и спирането на погасителната давност срещу един солидарен длъжник няма действие спрямо останалите длъжници - чл.125, ал.1 от ЗЗД.

Съгласно чл.117, ал.2 от ЗЗД ако вземането е установено със съдебно решение, срокът на новата давност е всякога пет години. Влязлата в сила заповед за изпълнение следва да се приравни на влязло в сила съдебно решение за вземането, доколкото същата не е оспорена и притежава изпълнителна сила. От влизането ѝ в сила започва да тече нова петгодишна погасителна давност за вземането, установено със сила на пресъдено нещо/ в т.см. Решение №37/24.02.2021 г. по гр.д.№1747/2020 г. на ВКС, IV т.о./, какъвто е настоящия случай.

Съгласно чл.116, б.“в“ от ЗЗД давността се прекъсва с предприемането на действия за принудително изпълнение на вземането, т.е. по изричната разпоредба на закона давността се прекъсва с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение.

В задължителните разяснения, дадени в т.10 от ТР №2/26.06.2015 г. по тълк.д. №2/2013 г. на ВКС, ОСГТК се сочи, че давността се прекъсва „с предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ (независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя и или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от вискателя съгласно чл.18, ал.1 от ЗЧСИ): насочването на изпълнението чрез налагане на заповест или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т.н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др... Съгласно мотивите към т.10 на ТР №2/26.06.2015 г. на ОСГТК на ВКС, „при изпълнителния процес давността се прекъсва многократно -с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие, изграждащо съответния способ...“. Искането да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи, но по изричната разпоредба на закона давността се прекъсва с предприемането на всяко действие за

принудително изпълнение“. За да прекъсне давността действието следва да е “валидно“ извършено - в рамките на надлежно образуван и висящ изпълнителен процес, както и да е насочено към прилагане на изпълнителен способ. Поради това не е от естество да прекъсне давността нито действие, насочено към прилагане на изпълнителен способ, но извършено извън рамките на висящ процес, нито действие, което – макар и извършено в рамките на висящ процес, не съставлява прилагане на изпълнителен способ. В изпълнителния процес давността не спира, защото кредиторът може да избере дали да действа /да иска нови изпълнителни способности, защото все още не е удовлетворен/, или да не действа /да не иска нови изпълнителни способности/.

В случая новата погасителната давност за солидарния длъжник В. П. П. е започнала да тече от 04.02.** г. - датата на влизане в сила на заповедта за изпълнение по чл.417 от ГПК т.е. след образуване на изп.д.№6/** г. по описа на ЧСИ Р.М. на 07.01.** г. и за главницата по договора за кредит изтича на 04.02.2016 г. Новият давностен срок, с който се погасяват задълженията за връщане на предоставените парични средства по договора за кредит, както и за заплащане на възнаградителни лихви, които са възникнали в тежест на солидарният длъжник, за които след неговата смърт отговарят наследниците му по закон / арг. чл.429, ал.2 от ГПК/- АНТ. Б. П. и ПЛ. В. П., е започнал да тече също на 04.02.** г. Погасителната давност не тече общо за ищците, а поотделно за всеки от тях, тъй-като принадлежалото някога на техния наследодател задължение е разделено по силата на закона/ чл.60, ал.1 от ЗЗД/ помежду им и всяка от частите му се превръща в тяхно самостоятелно задължение. По отношение на договорната лихва и лихвата за забава, претендирани за периода от 01.03.2010 г. до 01.12.2010 г. давността за погасяването им изтича подневно в периода от 01.03.2013 г. до 01.12.2013 г. Давността многократно е прекъсвана с наложените от ЧСИ М. на: 14.01.** г., запор върху трудовото възнаграждение на В. П. П. в “А. 99“ ЕООД с.Ш.; 09.02.** г. запор на л.а. О.В. с рег.№СТ**АД; на 02.03.** г. възбрана върху 1/2 ид.част от недвижим имот-апартамент №** в гр.К., ж.к.“И.“ бл.***, вх.Б; на 29.06.2012 г. запор на банкови сметки на В. П. в “УКБ“ АД. Следва да се посочи, че за прекъсването на давността е достатъчно налагането на запора на банковата сметка като без значение е дали в нея към момента на налагането му има наличност. Наличието на суми по банковата сметка към датата на връчване на запорното съобщение имат значение по отношение на последиците на наложения запор - дали изпълнителният способ ще бъде реализиран и вискателят удовлетворен. / арг. т.5 от Тълкувателно решение № 3 от 10.07.2017 г. по тълк. д.№3/2015 г. на ВКС, ОСГТК/.

Съгласно разпоредбата на чл.433, ал.1, т.8 от ГПК изпълнителното производство се прекратява, когато вискателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години. В случая изпълнително действие, с което е прекъсната давността е запорът на банкови сметки на солидарния длъжник В. П. в “УКБ“ АД на 29.06.2012 г. и тъй като след тази дата в период от повече от две години не са поискани, нито са предприети въз основа на възлагане от вискателя изпълнителни действия, които да прекъснат срока на погасителната давност, то изпълнителното производство по отношение на солидарния длъжник се е прекратило ex lege на 30.06.2014 г. на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК, независимо, че перемцията не е констатирана от ЧСИ Р.М.. В доктрината и съдебната практика се приема,

вкл. и преди Тълкувателно решение №2/26.06.2015 г. по тълк.д.№2/2013 г. на ВКС, ОСГТК, че прекратяването на изпълнителното производство на основание чл.433, ал.1, т. 8 ГПК, поради т. нар.“перемпция“ е по право като без да има правно значение е обстоятелството дали съдебният изпълнител ще се произнесе с нарочно постановление за това или не. Приема се, че актът на съдебния изпълнител има само констативно, но не и конститутивно действие. Същевременно, налице и е съдебна практика /решение по гр. д.№2382/2017 г. на ВКС, IV г.о., решение по гр.д.№2917/2018 г. на ВКС IV г.о./, с която е дадено разрешение, че отмяната на ППВС №3/1980 г. поражда действие от датата на обявяване на ТР №2/26.06.2015 г. и се прилага единствено от тази дата и само по отношение на висящите към този момент изпълнителни производства, не и за тези приключили преди това. Доколкото в случая изпълнителното производство е образувано и прекратено спрямо солидарния длъжник и наследодател на ищците- В. П. при действието на ППВС №3/18.11.1980 г., именно даденото с последното задължително тълкуване на чл.116 от ЗЗД е приложимо в отношенията между страните и съдебния изпълнител до последващата му отмяна с Тълкувателното решение от 26.06.2015 г. С оглед даденото с ППВС №3/18.11.1980 г., разрешение погасителната давност се прекъсва с предприемане на действия за принудително изпълнение, а докато трае изпълнителното производство същата и спира. От горното следва, че с образуването на изпълнителното дело взискателят е прекъснал теченето на давностния срок, и същият е и спрял до прекратяването на производството. След прекратяване на изпълнителното производство по отношение на длъжника В. П. на 30.06.2014 г. е започнала да тече нова погасителна давност по чл.110 от ЗЗД за вземането за главница, която изтича на 30.06.2019 г. и по чл.111, ал.1, б.“в“ от ЗЗД на вземанията за лихви /договорна и за забава/, която изтича на 30.06.2017 г. Подадената на 04.06.2015 г. молба вх.№3067, не е прекъснала давността, тъй като до реалното налагане на възбрана не се е стигнало т.е. няма извършено валидно действие, което да е довело до правните последици на чл.116, б.“в“ от ЗЗД. Образуването ново изпълнително дело, въз основа на молба вх. №9183/01.07.2019 г. срещу правоприемниците на солидарния длъжник, присъединено към изп.д.№6/** г. по описа на ЧСИ не е прекъснало давността, но доколкото тази молба съдържа искане за прилагане на посочения в нея изпълнителен способ, то наложените запори на трудовото възнаграждение и на банкови сметки на ищците в „Б. ДСК“ АД са прекъснали погасителната давност, но с ефект от поискването им. В този смисъл е Решение N37/24.02.2021 г. по гр.д.N1747/20 г. на ВКС, IV г.о., съгласно което прекъсването на давността е с предприемането на действието, но то се счита да е настъпило с обратна сила, ако след поискването давността е изтекла. По отношение на разноските по ч.гр.д.№3375/2010 г. по описа на РС-К., присъдени в размер на ** лв., намира приложение петгодишната погасителна давност по чл.110 от ЗЗД, тъй като не попадат в нито една от хипотезите на чл.111 от ЗЗД.

С оглед на гореизложеното съдът счита, че на 01.07.2019 г. пет годишната давност на вземането за главница в размер на ** лв. по договора за кредит и ** лв. разноси в заповедното производство, както и тригодишна погасителна давност на вземанията: ** лв. договорната лихва от 01.03.2010 г. до 01.12.2010 г., ** лв. лихва за забава от 01.03.2010 г. до 01.12.2010 г. и законната лихва върху главницата от подаване на заявлението до 30.06.2019 г. са изтекли, поради което задълженията на солидарния длъжник В. П. П., ЕГН-

*****, по изпълнителен лист от 01.12.2010 г., издаден полза на „Б. ДСК“ ЕАД по ч.гр.д.№3375/2010 г. на РС-К., въз основа на който е образувано изпълнително дело №6/** г. по описа на ЧСИ Р.М., с рег.№** на КЧСИ, с район на действие Окръжен съд-С. са погасени по давност. Предявените отрицателни установителни иски по чл.439 от ГПК са основателни и следва да бъдат уважени.

По разноските:

Ишците претендират съдени разноски в общ размер ** лв. по списък по чл.80 от ГПК. В настоящото производство направените разноски са в размер на ** лв. за такси. Ишците не са направили разноски за адвокатско възнаграждение, поради което възражението на ответника по чл.78, ал.5 от ГПК е несъстоятелно. На основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът дължи и следва да заплати на ишците направените по настоящото дело разноски в размер на ** лв. Направените от ишците разноски в обезпечително производство по ч.гр.д.№2000/2021 г. по описа на РС-К. са в размер на ** лв. в т.ч. ** лв. с ДДС адвокатско възнаграждение, 40 лв. държавна такса и ** лв. такса за обезпечителна заповед. Съгласно чл.7, ал.7 от Наредба №1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за защита в производства за обезпечаване на бъдещ иск, възнаграждението се определя по правилата на ал.2 на базата на половината от стойностите на претендираните суми. В случая изчисленото по тези правила при съобразяване и с §2а от ДР на Наредбата, минимално възнаграждение за обезпечителното производство възлиза на ** лв. с ДДС. Тъй като заплатеното адвокатско възнаграждение е под минималния размер, възражението по чл.78, ал.5 от ГПК е неоснователно. Ответникът дължи и следва да заплати на ишците направените в обезпечителното производство разноски в размер на ** лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено по иска с правно основание чл.439 от ГПК, че АНТ. Б. П., с ЕГН-***** от гр.К., ж.к.“И.“ бл.**, вх.Б, ет.2, ап.**, не дължи на “ОТП Ф. Б.“ ЕАД, с ЕИК:***** със седалище и адрес на управление гр.С., район О., бул.“К.А.Д.“ №**, ет.2, сумите: ** лв. главница, ** лв. договорна лихва от 01.03.2010 г. до 01.12.2010 г., ** лв. лихва за забава 01.03.2010 г. до 01.12.2010 г. и законната лихва върху главницата от подаване на заявлението до окончателното изплащане, както и ** лв. разноски, представляващи 1/2 част от задълженията на наследодателя й В. П. П., ЕГН-***** , починал на 07.06.2015 г., по изпълнителен лист от 01.12.2010 г. издаден в полза на „Б. ДСК“ ЕАД по ч.гр.д.№3375/2010 г. на РС-К., въз основа на който е образувано изпълнително дело №6/** г. по описа на ЧСИ Р.М., с рег.№** на КЧСИ, с район на действие Окръжен съд-С..

ПРИЗНАВА за установено по иска с правно основание чл.439 от ГПК, че ПЛ. В. П., с ЕГН-***** от гр.К., ж.к.“И.“ бл.**, вх.Д, ет.2, ап.**, не дължи на “ОТП Ф. Б.“ ЕАД, с ЕИК:***** със седалище и адрес на управление гр.С., район О., бул.“К.А.Д.“ №**, ет.2, сумите: ** лв. главница, ** лв. договорна лихва от 01.03.2010 г. до 01.12.2010 г., ** лв. лихва за забава 01.03.2010 г. до 01.12.2010 г. и законната лихва върху главницата от подаване на заявлението

до окончателното изплащане, както и ** лв. разноси, представляващи 1/2 част от задълженията на наследодателя му В. П. П., ЕГН-*****, починал на 07.06.2015 г., по изпълнителен лист от 01.12.2010 г. издаден в полза на „Б. ДСК“ ЕАД по ч.гр.д.№3375/2010 г. на РС-К., въз основа на който е образувано изпълнително дело №6/** г. по описа на ЧСИ Р.М., с рег.№** на КЧСИ, с район на действие Окръжен съд-С..

ОСЪЖДА “ОТП Ф. Б.” ЕАД, с ЕИК:***** със седалище и адрес на управление гр.С., район О., бул.“К.А.Д.” №**, ет.2 да заплати на АНТ. Б. П., с ЕГН-***** от гр.К., ж.к.“И.” бл.**, вх.Б, ет.2, ап.** и ПЛ. В. П., с ЕГН-***** от гр.К., ж.к.“И.” бл.**, вх.Д, ет.2, ап.**, на основание чл.78, ал.1 от ГПК направените по настоящото дело разноси в размер на ** лв. и ** лв. разноси в обезпечителното производство по ч.гр.д.№2000/2021 г. по описа на РС-К..

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-С. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – К.: _____